Parašė traders.lt
Šeštadienis, 22 Rugsėjis 2012 21:30

Ruduo - tai visos gamtos pasiruošimo žiemai metas. Oras po truputi šąla, medžių lapai geltonuoja ir krenta. Soduose ir daržuose nuimamas derlius. Rudenį intensyviai žiemai ima ruoštis ir žuvys, tad pastebimai padidėja jų aktyvumas. Rudens pradžia, rugsėjo mėnuo, tai itin geras metas pamėginti susikauti su kiršliu, kuris daugeliui yra nelabai žinomas. Tad šįkart laisvalaikio rubrikoje trumpai iš arčiau susipažinkime su tauriąja žuvimi kiršliu. **Bendra informacija apie kiršlį**

Kiršlys – lašišažuvių žuvis, priklausanti lašišinių (Salmonidae) šeimai. Natūraliai paplitusi šiaurinėje Europoje: nuo Didžiosios Britanijos ir Prancūzijos iki Uralo.

Kiršlį sunku supainioti su kokia kita žuvimi, jį lengva pažinti iš jo labai didelio nugarinio peleko, kuris panašus į burę ir nuo kurio į užpakalį, kaip ir kitų lašišinių žuvų, yra dar nedidelis riebalinis pelekutis. Kūnas iš šonų suplotas. Nugara žalsvai pilka, šonai sidabriški, su juodais taškeliais ir retais gelsvais ar rusvais ruoželiais. Žvynai vidutinio dydžio. Poriniai pelekai rausvi ar gelsvi, neporiniai – violetinio atspalvio. Galva maža su smailiu snukiu. Ant žandų nedaug mažų dantų. Kiršlio kvapas primena laukinių čiobrelių kvapą.

Kiršlys yra tikra upių žuvis. Mėgsta upes graužėtu ir akmenuotu dugnu, kur greta sraunių vietų pakaitomis yra ramios gelmės. Paplitęs šalta vandenėse Lietuvos upėse: Šventojoje, Merkyje,

Ūloje, Žeimenoje, Vilnioje bei kitose. Mažesni kiršliai gyvena nedidelėmis grupelėmis, o stambūs daugiausiai mėgsta vienatvę. Minta moliuskais, vėžiagyviais, kirmėlėmis, vabzdžių lervomis, smulkiomis žuvimis, skraidančiais virš vandens vabzdžiais, kitų žuvų ikrais.

Auga vidutiniškai, subręsta 3 - 4 metų. Neršia pavasarį, netrukus po ledų išėjimo iš upių, balandžio-gegužės mėnesiais srauniuose šalta vandeniuose intakuose ant graužėto dugno. Vislumas – nuo 2000 iki 10 000 ikrelių. Jie apvalūs, oranžiniai, dugniniai, su smulkiais riebaliniais lašeliais, 3-4 mm.

Paprastai kiršliai nebūna labai dideli ir maždaug 500 gramų svorio žuvis jau laikoma normalia, 1 kilogramo kiršlį pasiseka ištraukti ne kiekvienam žvejui, o pagautu 1,5 kilogramų svorio kiršliu gali pasigirti mažai kas. Kiršlys mato labai gerai ir skiria tikslius atspalvius, bet dažnai savo rega nepasitiki ir maistą dar paragauja. Dažniausiai Lietuvoje sugaunami 25 - 35 centimetrų bei 150 - 300 gramų svorio kiršliai.

Kiršlių žvejybos sąlygos Lietuvoje

Remiantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2012 m. kovo 28.d. įsakymo Nr. D1-272 patvirtintų mėgėjiškos žūklės taisyklių redakcija, pagal mėgėjiškos žūklės režimo sąlygas, dvylikto punkto (draudžiama žvejoti) 12.5. skyrių - kiršlius draudžiama žvejoti natūralios kilmės masalais. Remiantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2012 m. kovo 28.d. įsakymo Nr. D1-272 patvirtintų mėgėjiškos žūklės taisyklių redakcija, pagal mėgėjiškos žūklės režimo sąlygas, trylikto punkto (draudžiama gaudyti) 13.3. skyrių (mažesnes nei šių dydžių) - draudžiama gaudyti mažesnius nei 29 cm kiršlius (Thymallus thymallus). Pastaba. Pagautos žuvys ir vėžiai, mažesni negu nustatyta šiame punkte, taip pat žuvys, kurias draudžiama gaudyti ar tuo metu draudžiama gaudyti, turi būti tuoj pat paleidžiamos atgal į tą patį vandens telkinį. Žuvys matuojamos nuo snukio pradžios iki uodegos peleko galo, vėžiai - nuo galvos smaigalio pradžios iki ištiestos uodegos plokštelės galo.

Pagal trylikto punkto (draudžiama gaudyti) 13.4. skyrių - remiantis Lietuvos Respublikos

aplinkos ministro 2012 m. kovo 28.d. įsakymo Nr. D1-272 redakcija, kiršlius (Thymallus thymallus) draudžiama gaudyti nuo kovo 1 d. iki gegužės 15 d.

Remiantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2012 m. kovo 28.d. įsakymo Nr. D1-272 redakcija, pagal mėgėjiškos žūklės režimo sąlygų aštuntą punktą (vienos žvejybos metu leidžiama sugauti), vienos žvejybos metu leidžiama sugauti ne daugiau kaip 3 vienetus kiršlių.

Kiršlių žvejybos ypatumai

Kiršlio žvejojimas – tai puikus, viliojantis, teikiantis didelį pasitenkinimą sportas, tačiau tam reikia didelio patyrimo ir pasirengimo. Kiršlys žvejojamas nuo gegužės mėnesio vidurio iki pat vandens užšalimo, jį galima žvejoti ir žiemą. Kiršliai yra žvejojami arba museline meškere, arba spiningu. Geriausiai kiršlys kimba gegužės ir birželio mėnesiais, kai virš vandens pradeda skraidyti daugybė įvairių vabzdžių. Liepos ir rugpjūčio mėnesiais jis kimba kiek blogiau, tačiau vėliau kimba labai gerai. Kiršlys yra judri, vienoje vietoje ilgiau nesustojanti, labai godi ir vikri žuvis. Maisto jis ieško ištisą dieną – nuo aušros iki sutemų, tuo metu jis ir gaudomas. Pavasarį ir rudenį kiršlys laikosi gilesnėse vietose, o šiltesniuoju metų laiku labai mėgsta seklesnes sraunias vietas. Masalą kiršlys ima labai energingai, staigiu judesiui nešdamas jį pasroviui.

Taigi, rugsėjo šeštadienio popietę po bulviakasio viename iš Dzūkijos kaimų, ruošiuosi kiršlių žvejybai vienoje iš gražiausių šio regiono ir visos Lietuvos mažesnių upių - Merkyje. Apsimaunu britkelnes, čiumpu lengva bei jautrų spiningelį į rankas bei nedidelį rankinuką, kuriame trys

dėžutės su įvairiais masalais bei ritė su ant būgno užvyniotu plonu pintu valu, ir pirmyn prie upės.

Iki upės tenka kiek paeiti, iš pradžių jau apdirbtais ir žiemai paruoštais laukais, po to ir miško keliuku, kurio pakraščiuose kai kur dygsta Dzūkijos pasididžiavimas, t.y. įvairūs grybai. Prieinu dar vieną kaimą, laukuose žmonės dar kasa bulves, na o aš leidžiuosi žemyn prie vingiuotojo Merkio. Oras palankus, debesuotas dangus, kartais išlenda saulė, pučia nestiprus vėjelis, kartais palašnoja lietus, upės vanduo labai skaidrus, ir matosi kad labai nedaug, tačiau nukritęs.

Susidedu spiningą, prisisuku ritę, per žiedus perveriu valą bei jo gale pririšu fluoro karbono pavadėlį, kuris žuvims yra faktiškai nematomas, todėl jos drąsiau griebia joms siūlomus masalus. Akivaizdu, jog reikės naudoti tamsesnio atspalvio masalus. Kiek paeksperimentavęs ir išbandęs įvairius masalus, užsidedu savo favoritą, nedidelį 2,5 centimetrų natūralių tamsių spalvų skęstantį vobleriuką, kuris dirba gan agresyviai, ir palengva leidžiuosi žemyn bei gėriuosi Lietuvos gamtos vaizdais, o pasidžiaugti tikrai yra kuo.

Staiga pastebiu, jog kiek toliau upės viduryje yra didelis akmuo, kurio viršus faktiškai kyšo vandens paviršiuje. Štai jums ir tipinė vieta, kur gali gyventi tiek kiršlys, tiek ir upėtakis ar kokia kita žuvis. Keli metimai link tos vietos, ir štai pirmasis aiškus kibimas, žuvis griebia gan agresyviai, tačiau ji nėra didelė. Ištraukiu kiršlį, pasidžiaugiu, paleidžiu ir einu toliau ieškoti potencialių didesnės žuvies buvimo vietų.

Nusileidęs kiek žemiau upe pastebiu kitame upės krante suneštą didesnių ir mažesnių medžių krūvą - dar viena potenciali žvejybinė vieta. Nesuklystu, keli metimai ir po eilinio metimo man traukiant masalą šalia suneštų medžių krūvos ir stebint skaidriame vandenyje judantį masalą, staiga iš po medžių iššoka žuvis ir staigiai bei gan agresyviai griebia mano masalą. Vaizdelis tikrai ne kasdieninis. Pakertu, pagal meškerės linkį ir pasipriešinimą jaučiu, jog žuvis yra stambesnė nei buvusi prieš tai. Ir iš tiesų, kiršlys dešimt centimetrų didesnis nei pirmasis tos dienos laimikis.

Daugeliui nelabai žinomas kiršlys

Parašė traders.lt
Šeštadienis, 22 Rugsėjis 2012 21:30

http://www.youtube.com/watch?v=Kid9qctMaN0 traders.lt informacija